گزارش یک | فریدون حسن

پیاتزا مأمور برگرداندن میراث ولاسکو

خودباوری تنها راه رسیدن به المپیک

شکست مقابل ژاپن و عدم کسب سهمیه مستقیم حضور در المپیک ۲۰۲۸ لس‌آنجلس پایان کار والیبال ایران در رقابت‌های قهرمانی آسیا بود. اتفاقی که می‌توانست رخ ندهد، اما وقتی میدان را از قبل به ژاپنی‌ها واگذار کرده بودیم، وقتی باور بردن در تیم وجود نداشت، چاره‌ای جز پذیرش شکست نداشتیم.
مطابق جمله کلیشه‌ای «می‌توانستیم برنده باشیم»، می‌توانستیم ژاپن را ببریم، اما نبردیم؛ ۳ بر صفر باختیم تا حالا آمار باخت‌های ۳ بر صفرمان مقابل سامورایی‌ها طی چند سال گذشته از دستمان در برود. با این حال ژاپن شکست‌ناپذیر نیست. این را امتیازهای به‌دست آمده و رقابت نزدیک در دست‌های سه‌گانه همین مسابقه آخر به ما می‌گوید. بله، ما می‌توانستیم ژاپن را ببریم، اما باور نداشتیم، درست برخلاف ژاپنی‌ها که حتی وقتی از ما چهار یا پنج امتیاز عقب می‌افتادند، باور داشتند که برنده بازی هستند و این‌گونه شد که ۳ بر صفر بردند و راهی المپیک شدند.
کادر فنی تیم ملی علاوه بر جوانگرایی که به‌درستی در مسیر آن قرار گرفته کار مهم و سخت دیگری هم دارد و آن چیزی نیست جز تزریق باور برنده بودن به تیم ملی و بازیکنان جوان، آن کاری که دو دهه گذشته تنها یک نفر به خوبی انجامش داد، اما جانشینان او نه تنها نتوانستند این باور را حفظ کنند که آن را در تیم ملی از بین بردند. «خولیو ولاسکو»، باور برنده بودن را در والیبال ایران زنده و کاری کرد که ژاپن که هیچ، بزرگان والیبال جهان هم با ترس و لرز مقابل ایران قرار می‌گرفتند. اما ولاسکو که رفت، انگار این باور را هم با خودش برد و شد آنچه که امروز می‌بینیم.
روبرتو پیاتزا، مربی کاربلدی است. ابزار جوانی و انگیزه لازم را هم در اختیار دارد. پیاتزا اگر همچنان می‌خواهد سکان هدایت تیم ملی والیبال ایران را در دست داشته باشد به جای اینکه حرف از ناامیدی بزند باید باور برنده بودن و پیروز شدن را در شاگردان جوانش زنده کند که اگر در این کار موفق شود به دست آوردن سهمیه المپیک حتی در مسیر دشوار پیش‌رو هم محقق خواهد شد.
ایران هنوز دو فرصت برای حضور در المپیک پیش‌رو دارد که اولین و مهم‌ترین آن، رقابت قهرمانی آسیا ۲۰۲۷ جهان در لهستان است، مسابقاتی که ایران با رسیدن به فینال قهرمانی آسیا حضور خود در آن را قطعی کرده است. مسابقات جهانی ۲۰۲۷ شهریور و مهرماه ۱۴۰۶ در لهستان برگزار می‌شود و براساس مقررات فدراسیون جهانی، سه تیم برتر این رقابت‌ها که تا آن زمان سهمیه المپیک نگرفته باشند، جواز حضور در لس‌آنجلس را به دست خواهند آورد. این قانون یک نکته مهم دارد. ایران برای کسب سهمیه الزاماً نباید در رده سوم جدول نهایی مسابقات جهانی قرار بگیرد. معیار، سه تیم برتر واجد شرایط است. به این معنا که اگر تیمی در جمع سه یا چهار تیم نخست مسابقات جهانی قرار داشته باشد، اما پیش از آن از مسیر قاره‌ای سهمیه المپیک گرفته باشد، سهمیه جهانی به تیم بعدی که هنوز سهمیه ندارد، خواهد رسید.
اگر ایران در مسابقات جهانی ۲۰۲۷ نتواند سهمیه المپیک را به دست آورد، یک فرصت دیگر خواهد داشت. سه سهمیه نهایی مسابقات والیبال مردان المپیک ۲۰۲۸ براساس رنکینگ جهانی فدراسیون جهانی والیبال پس از پایان مرحله مقدماتی لیگ ملت‌های ۲۰۲۸ تعیین خواهد شد.
در این مرحله، سه تیم بالاتر در رنکینگ که تا آن زمان سهمیه المپیک نگرفته باشند، جواز حضور در لس‌آنجلس را دریافت خواهند کرد. بنابراین برای ایران، تنها رتبه کلی در رنکینگ جهانی اهمیت ندارد، بلکه تعداد تیم‌هایی که پیش از آن سهمیه گرفته‌اند نیز در تعیین شانس تیم ملی تأثیرگذار خواهد بود.
اکنون مسیر والیبال ایران تا لس‌آنجلس بیش از هر زمان دیگری به عملکرد تیم ملی در سطح جهانی وابسته است. به همین دلیل نخستین هدف باید حضور قدرتمند در مسابقات جهانی لهستان باشد. رسیدن به جمع تیم‌های برتر این رقابت‌ها می‌تواند سهمیه المپیک را برای ایران به همراه داشته باشد و فشار مسابقات رنکینگ را از روی تیم ملی بردارد.

فوتبال اروپا | شیوا نوروزی

باخت یوونتوس و انتقاد اسپالتی

حمله کردیم و باختیم!

تلاش زیاد برای پیروزی، نه‌تنها بیانکونری را به هدفش نرساند، بلکه باخت لحظه آخری این تیم را نیز رقم زد.
یوونتوس در تقابل با ساسولو ۳ بر ۲ شکست خورد تا اولین باخت این فصل تیم لوچیانو اسپالتی ثبت شود. این باخت در شرایطی رقم خورد که بازیکنان یووه دو بار بازی را به تساوی کشاندند و در حالی که خیال می‌کردند حداقل یک امتیاز نصیب‌شان شده، تیم میزبان در دقیقه ۹۴ به گل رسید.
مغلوب شدن در زمین ساسولو، بانوی پیر را هفت امتیازی نگه داشت و درست قبل از بازی با نایمخن در لیگ اروپا شرایط روحی تیم را به‌هم ریخت. ادن ژگروا ستاره‌ای بود که برای نجات یوونتوس هر کاری کرد و هر دو گل تیمش را نیز به ثمر رساند. اما ضعف‌های دفاعی تیم بیشتر از این حرف‌ها بود و تنها سه دقیقه پس از گل تساوی یووه، حریف گل برتری را به ثمر رساند.
سرمربی یووه از بازی تیمش اصلاً رضایت نداشت. اسپالتی باخت در لحظات آخر را دردناک توصیف کرد: «دردناک است، چون تیم در پایان بازی می‌توانست برنده شود و شایسته این بود که نتیجه را برگرداند، اما تعادل‌مان را از دست دادیم و این اتفاق نباید رخ بدهد. دلیل آن میل بیش از حد به بردن بود. وقتی هشت بازیکن برای حمله و رسیدن به توپ جلو می‌روند، فضاهای بسیار بزرگی پشت سرمان ایجاد می‌شود. با این حال، ما قبل از آن موقعیت‌هایی داشتیم که می‌توانستیم پیروز شویم و بازیکنان هم احساس می‌کردند می‌توانند برنده شوند. خود من هم آنها را تشویق می‌کردم که برای برد تلاش کنند. شاید بازیکنان حرفم را کمی بیش از حد جدی گرفتند و همه همزمان به حمله اضافه شدند. باید این روحیه مثبت و این میل به پیروزی به هر قیمتی را حفظ کنیم. فکر می‌کنم بازیکنان موقعیت‌هایی ایجاد کرده بودند که می‌توانستیم با استفاده از آنها سه امتیاز را به دست بیاوریم. اما در دقایق پایانی بیش از حد بی‌تعادل شدیم و اینکه آن فضاها را در اختیار حریف گذاشتیم، بدون شک تقصیر خودمان بود. البته این اتفاق به‌خاطر همان میل ما به پیروزی بود. به اندازه کافی تهاجمی نبودیم و بعد خط دفاعی بیش از حد جلو بود و فضاهایی را در اختیار حریف گذاشتیم. بنابراین مسئولیتش با ماست. قطعاً باید پیشرفت کنیم.»
اسپالتی ژگروا را می‌توان ستاره این بازی خواند. ژگروا همان بازیکنی است که تصور می‌شد در نقل و انتقالات تابستانی از جمع بانوی پیر جدا شود و نزدیک به دو ماه بود که هیچ گلی برای یوونتوس به ثمر نرسانده بود: «قدرت ژگروا همین است؛ وقتی بازیکنان مقابلش را دریبل می‌کند، به بازیکنی غیرقابل پیش‌بینی و متوقف نشدنی تبدیل می‌شود. ممکن است کمی بیش از حد توپ را نگه دارد و به اندازه کافی سریع پاس ندهد. او همچنین در کناره زمین همیشه بازیکن مقابلش را دنبال نمی‌کند، اما اگر در حال حمله باشید و فقط در نیمه زمین حریف بازی کنید، ژگروا بازیکنی فوق‌العاده است.»

هالند گل آفساید زد، VAR پذیرفت

خنجر به قلب یونایتد

گل آفساید ارلینگ هالند لیگ‌برتر انگلیس را به حاشیه برد. حساسیت‌های دربی منچستر بر کسی پوشیده نیست و درگیری بازیکنان و حتی اخراج بچگانه فیل فودن هم کسی را متعجب نمی‌کند. ولی اینکه داور و کمک‌داور مسابقه گل زده شده را آفساید اعلام و داوران VAR آن را وتو کنند، آتش به اردوگاه تیم بازنده می‌زند.
جدال منچستریونایتد و منچسترسیتی با برتری یک بر صفر آبی‌ها تمام شد، ولی از همان لحظه که مهاجم نروژی دروازه شیاطین‌سرخ را باز کرد، جنجال بالا گرفت. هرچند نتیجه بازی تغییری نکرد و هر سه امتیاز بازی به حساب تیم انزو مارسکا واریز شد تا سیتیزن‌ها بعد از آرسنال، تیم دوم لیگ جزیره باشند.
تصمیم اشتباه در حالی به ضرر من‌یونایتد تمام شد که من‌سیتی نزدیک به ۷۰ دقیقه ۱۰ نفره بود. با این حال هالند در دقیقه ۶۰ تک‌گل بازی را زد و به‌رغم اعلام آفساید، داوران حاضر در اتاق VAR گل او را صحیح دانستند. با توجه به حجم اعتراضات و تصاویر منتشر شده، اتحادیه داوران حرفه‌ای انگلیس صحنه گل هالند را مورد بازبینی قرار داد و به اشتباه داوران VAR اعتراف کرد: «برای گل دقیقه ۶۰ بازی بین منچستریونایتد و منچسترسیتی در اولدترافورد باید درباره گل تأیید شده ارلینگ هالند توضیحاتی ارائه دهیم. تصمیم اولیه، آفساید گل ارلینگ هالند بود. این تصمیم توسط VAR بررسی شد و او در موقعیت آفساید قرار نداشت. در همان حمله، محرز شد که انزو فرناندز (بازیکن سیتی) تماسی با توپ نداشته و از این‌رو، تشخیص آفساید در چنین شرایطی امری سلیقه‌ای (وابسته به تفسیر داور) محسوب می‌شود. با این حال، در این مورد خاص VAR تأثیر احتمالی موقعیت مکانی او را تشخیص نداد و باید بازبینی صحنه توسط داور در کنار زمین را پیشنهاد می‌کرد.»
از دست رفتن سه امتیاز و شکست مقابل رقیب سنتی موضوعی نیست که به سادگی فراموش شود. یونایتد در حالی مغلوب سیتی شد که ۱۶ شوت در چارچوب داشت، ولی شاگردان مایکل کریک نتوانستند از فرصت‌هایشان استفاده کنند. سرمربی من‌یونایتد در همان کنفرانس خبری به داور مسابقه اعتراض کرد و گل هالند را آفساید دانست: «واقعاً نمی‌فهمم چطور می‌شود گفت انزو فرناندز در جریان بازی دخالت نکرده است. این تصمیم واقعاً حیرت‌انگیز است. وقتی صحنه را دیدم، اصلاً نتوانستم تصمیم را درک کنم و توضیحی هم که بعداً درباره آن ارائه شد، اوضاع را برای من بدتر کرد. اینکه می‌گویند فرناندز در بازی دخالت نکرده، واقعاً عجیب است. چند صفحه نمایش، چند اتاق و چند نفر در یک دفتر باید برای گرفتن چنین تصمیمی وجود داشته باشند؟ اگر این تفسیر آنها از فوتبال و معنای دخالت نکردن در بازی است، واقعاً نگران‌کننده است. وقتی بازیکنی بدنش را به سمت توپ می‌اندازد و فقط یکی، دو اینچ با آن فاصله دارد، در حالی که مدافع ما هم کنارش است و مجبور می‌شود به حرکت او واکنش نشان دهد، چطور می‌توان گفت او در جریان بازی دخالت نکرده است؟»
البته مایکل کریک به فرصت‌سوزی بازیکنانش هم اشاره کرد: «وقتی سیتی ۱۰ نفره شد، این وظیفه ما بود که موقعیت بسازیم و گل بزنیم. موقعیت‌هایی هم داشتیم. ما تیم بهتری بودیم، اما در حال حاضر این چیزها دیگر اهمیتی ندارد، به سادگی از این شکست عبور نمی‌کنیم.»

حاشیه | دنیا حیدری

قرارداد سفید امضای قلعه‌نویی، بدون هیچ خواسته مالی!

روایت سخت‌باور فدراسیون فوتبال

پرواضح بود که فدراسیون تا جام‌ملت‌ها با قلعه‌نویی ادامه خواهد داد، به همین دلیل تمدید قرارداد سرمربی تیم ملی کسی را متعجب نکرد، درست برعکس ادعایی که در خصوص سفید امضا کردن او و تصمیمش مبنی بر نداشتن هیچ خواسته مالی تا جام ملت‌ها مطرح شده است.
از مدت‌ها قبل بابت ادامه حضور قلعه‌نویی روی نیمکت تیم‌ملی زمینه‌سازی شده بود، اما مسئله‌ای که در پی تمدید قرارداد قلعه‌نویی خبرساز شد، روایت فدراسیون از شرایط او برای ادامه حضور روی نیمکت تیم ملی بود. روایتی که باورپذیر نیست، نه در خصوص سفید امضا کردن قرارداد و نه در خصوص نداشتن خواسته مالی تا جام‌ملت‌های آسیا!
البته روایت مطرح شده از سوی فدراسیون بسیار جذاب است و ما را به یاد آن جمله معروف «ایثار کردیم» امیرخان قلعه‌نویی در بازگشت از جام‌جهانی می‌اندازد. اما این روایت جذاب سخت‌باور است، دست‌کم وقتی سابقه مالی همکاری قلعه‌نویی با فدراسیون برای به دست گرفتن سکان هدایت تیم ملی را به یاد می‌آوریم، این همان امیرخانی است که قبل از بازی با نیوزیلند پاداش چندده میلیاردی خود را دریافت کرده تا برابر نخستین حریف ایران در جام‌جهانی روی نیمکت بنشیند!
اسفندماه ۱۴۰۱ بود که امیر قلعه‌نویی یک‌بار دیگر سکان هدایت تیم‌ملی فوتبال ایران را به دست گرفت. قرارداد او آن زمان براساس آنچه شخص رئیس فدراسیون بعدها اعلام کرد، ۱۸ میلیارد تومان بود. اما براساس آنچه تاج مرداد امسال بدان اشاره داشت، قرارداد ۱۸ میلیاردی امیرخان در ادامه افزایش یافته و رقم ۳۰ میلیارد در سال رسیده است. رقمی درشت که صرف استناد کردن به آن کافی است که باور نکنیم قلعه‌نویی برای ادامه همکاری با تیم ملی سفید امضا کرده و تصمیم گرفته باشد که تا جام‌ملت‌ها هیچ خواسته مالی نداشته باشد. اما مسئله مالی فدراسیون با قلعه‌نویی صرفاً حول رقم قرارداد او که طی مدت کوتاهی تقریباً دو برابر شده چرخ نمی‌خورد و نشستن روی نیمکت تیم‌ملی در جام جهانی به مراتب بیش از اینها برای این مربی سود داشته است. سودی که عدد آن را بسیاری حتی در خواب‌هم نمی‌بینند و نمی‌دانند چند صفر دارد! در واقع آنچه که باعث می‌شود روایت امروز فدراسیون باورپذیر نباشد، نه رقم قرارداد پایه این مربی که پاداش دریافتی اوست. بحثی که یکی از جنجالی‌ترین بحث‌های مطرح شده در خصوص تیم ملی در بازگشت از جام‌جهانی بود.
درست چندی بعد از بازگشت تیم ملی از جام‌جهانی برخی گزارش‌ها خبر از مطالبه ۸۰۰ هزار دلاری قلعه‌نویی می‌دادند که آن زمان چیزی حدود ۱۳۶ میلیارد تومان می‌شد! رقمی قابل توجه که برخی ادعا می‌کردند او تأکید داشته درصورت عدم دریافتش حاضر به نشستن روی نیمکت تیم ملی نیست. ادعایی که البته فدراسیون آن را تکذیب کرد، فضاسازی رسانه‌ای خواند! با این حال اخبار و گزارش‌های منتشر شده در راستای پاداش دریافتی قلعه‌نویی یکی دو تا نبود که بتوان دم به دقیقه آن را تکذیب کرد، خصوصاً که دیگر جام‌جهانی برای ایران به پایان رسیده بود و کسی نمی‌توانست رسانه‌ای را بابت انتشار گزارش در این راستا زیر سؤال ببرد و متهم کند به خیانت. شاید به همین دلیل بود که تا مدت‌ها تقریباً روزی چند گزارش در خصوص رقم دریافتی قلعه‌نویی منتشر می‌شد؛ گزارش‌هایی با ارقام درشت و هنگفت. برای نمونه خبرورزشی مدعی شد قلعه نویی یک میلیون دلار از پاداش صعود به جام‌جهانی را پیش از آغاز مسابقات دریافت کرده است. ادعایی که از سوی فدراسیون به شکل روشنی تأیید نشد، اما ابعاد تازه‌ای به پرونده مالی سرمربی تیم ملی داد، خصوصاً که بعد از جام‌جهانی خود قلعه‌نویی هم در خصوص پول‌های دریافتی صحبت کرد و چند باری هم گفت که هنوز تمام پاداش خود را نگرفته است. پاداشی که در ادامه رئیس فدراسیون پرداخت ۷۰ میلیارد آن به سرمربی تیم ملی را تأیید کرد. رقمی که با توجه به صحبت‌های خود قلعه‌نویی در خصوص عدم دریافت تمام پاداش، رقم ۱۴۰ میلیاردی نسبت داده شده به او را باورپذیرتر می‌کند. حالا با توجه به تمام این موارد، چطور می‌توان باور کرد که همین سرمربی در ادامه برای تمدید، سفید امضا کرده و تصمیم گرفته هیچ خواسته مالی تا جام ملت‌ها نداشته باشد؟ شاید قلعه‌نویی به راستی چنین تصمیمی گرفته باشد، اما تا زمانی که در خصوص موارد مطرح شده به وضوح شفاف‌سازی نشود، روایت فدراسیون قابل باور نیست.

لیگ قهرمانان | شمیم رضوان

آغاز رؤیای آسیایی گل‌گهر

آزمون دشوار رحمتی برابر الجزیره امارات

لیگ قهرمانان آسیا عصر امروز با برگزاری همزمان (ساعت ۱۷:۱۵) بازی‌های گروه B آغاز می‌شود که طی آن آرکاداغ ترکمنستان میزبان المحرق بحرین و الجزیره امارات میهمان گل‌گهر است، اما نه در گل‌گهر که در ترکمنستان!
رؤیای آسیایی گل‌گهر، تیمی که هنوز هم حضورش در لیگ قهرمانان آسیا محل بحث است، امروز در مصاف با الجزیره امارات آغاز می‌شود. نبردی که هواداران سیرجانی سال‌ها انتظار تماشای آن را می‌کشیدند، اما امروز که تیم‌شان قرار است در لیگ قهرمانان آسیا به میدان برود، به حکم کنفدراسیون فوتبال آسیا مبنی بر میزبانی در کشور سوم، ناچارند این بازی را از طریق جعبه جادویی به تماشا بنشینند. بی‌شک محرومیت از میزبانی در ایران تأثیر منفی خود را دارد، اما مسئله اصلی شرایط این روزهای گل‌گهر است تا نداشتن حمایت هواداران خودی. شاگردان رحمتی که در تورنمنت سه‌جانبه برای معرفی سومین حریف ایران به لیگ قهرمانان آسیا نیز حرفی برای گفتن نداشتند، اگرچه لیگ را با برتری مقابل اردکان یزد آغاز کردند، اما در ادامه متحمل سه شکست پی‌درپی مقابل سپاهان، آلومینیوم و تراکتور شدند. باخت‌هایی که نشان داد این تیم هنوز به زمان زیادی برای رسیدن به شرایط ایده‌آل نیاز دارد. با وجود این برتری مقابل شمس‌آذر در آستانه سفر به ترکمنستان جهت رویارویی با الجزیره امارات، نخستین حریف سیرجانی‌ها در لیگ قهرمانان آسیا (سطح ۲) مهدی رحمتی را امیدوار کرد. با این حال وضعیت مسیح زاهدی، مدافع گل‌گهر که هنوز مشخص نیست می‌تواند به این نبرد آسیایی برسد یا نه، رحمتی را نگران کرده است، چراکه غیبت او در مصاف با الجزیره‌ای که با کسب ۱۳ امتیاز از پنج بازی اخیر خود، صدر جدول لیگ امارات را در اختیار دارد، می‌تواند گل‌گهر را در ترکمنستان به چالش بکشد. اما دست رحمتی در این دیدار حساس چندان هم خالی نیست و حضور مهره‌هایی که تجربه میدان‌های بین‌المللی و مسابقات قاره‌ای را در کارنامه دارند او را امیدوار کرده به کسب نتیجه و ترک ترکمنستان با دست پر. اما دست‌کم گرفتن الجزیره، تیمی که فعالیت چشمگیری در نقل و انتقالات تابستانی داشته و ستاره‌های زیادی را به خدمت گرفته، می‌تواند برای گل‌گهر گران تمام شود. تیمی که در فاز دفاعی تاکنون عملکرد درخشانی از خود به نمایش گذاشته و همین چند روز قبل دست و پای سردار آزمون را برای گلزنی بست و اجازه نداد او حتی یک شوت به سمت چارچوب تیمش بزند. مسئله‌ای که نشان می‌دهد خط حمله گل‌گهر کار سختی برای گلزنی مقابل این تیم دارد و باید دید رحمتی می‌تواند با مدیریت این مسائل به نخستین برد آسیایی خود با گل‌گهر دست یابد یا نه.

بسکتبال ایران به بحرین رسید

نبرد برای صعود

بازی‌های آسیایی | شیوا نوروزی

حضور پرقدرت مقابل بحرین و جبران ناکامی دوره گذشته بازی‌های آسیایی، انتظاری است که امیدواریم ملی‌پوشان بسکتبال با تمرکز بالا، اعتمادبه‌نفس و عملکرد کم‌اشتباه آن را محقق سازند.
تیم‌ملی بسکتبال ایران در جدال یک‌چهارم نهایی بازی‌های آسیایی آیچی –ناگویا ۲۰۲۶ صبح فردا رودرروی بحرین قرار می‌گیرد و برای رسیدن به مدال تلاش می‌کند.
مرحله یک‌چهارم نهایی بسکتبال بازی‌های آسیایی ناگویا از بامداد فردا و با دیدار کره‌جنوبی و اردن آغاز می‌شود و ایران و بحرین نیز دومین بازی این مرحله را برگزار می‌کنند. ژاپن، کره‌جنوبی، ایران، اردن، چین‌تایپه، بحرین، عربستان و چین، هشت تیم برتر آسیا هستند که همگی برای رسیدن به سکوی این دوره از بازی‌ها پا به میدان می‌گذارند. حذفی بودن این مرحله استرس و فشار روی تیم‌ها را بالا می‌برد. بعد از اتمام مرحله گروهی، همه تیم‌ها برای صعود به نیمه‌نهایی هرچه در توان دارند رو می‌کنند و دیگر فرصت جبران اشتباه وجود ندارد. تیم‌ملی ایران نیز از این قاعده مستثنا نیست و بدون‌شک کادرفنی و بازیکنان برای سربلندی تیم‌ملی صد خود را در این بازی می‌گذارند.
شاگردان سوتیریس مانولوپولوس با اینکه در گام نخست همه را نگران کردند، ولی در دو بازی بعدی پیروز شدند و به عنوان صدرنشین گروه B به یک‌چهارم نهایی رسیدند. شکست برابر قطر شوک بزرگی به تیم‌ملی وارد کرد، اما خوشبختانه زود به خودشان آمدند و برتری مقابل چین‌تایپه و اردن مسیر صعودمان را هموار ساخت.
امیدواریم اتفاق تلخ بازی‌های ۲۰۲۲ فردا تکرار نشود. در ناگویا تیم‌ملی با هدایت هاکان دمیر به یک‌چهارم نهایی آسیا رسید، ولی در مصاف با فیلیپین ۸۴ بر ۸۳ باخت و در آخر هم به مقام پنجم بازی‌ها دست یافت. با توجه به تغییرات تیم و تفکرات متفاوت مانولوپولوس، عبور از سد بحرین دور از انتظار نیست. در سه بازی قبلی محمد جمشیدی، آقاجانپور و پیتر گریگوریان عملکرد درخشانی داشتند. از طرفی تجربه ارسلان کاظمی و آرمان زنگنه نیز می‌تواند کمک‌حال تیم‌ملی باشد.
بحرین، اما حریف دست و پا بسته‌ای نیست. این تیم عربی رشد خوبی داشته و در این دوره نیز اهداف خود را دنبال می‌کند. در دوره گذشته بحرین در گروهش سوم شد و در مرحله حذفی مغلوب کره‌جنوبی شد. در این دوره بحرینی‌ها در بازی اول مقابل فیلیپین عرض‌اندام کردند و ۸۹ بر ۸۵ به پیروزی رسیدند، ولی در گام دوم مقابل چینی‌ها کیسه گل شدند؛ باخت ۱۰۵ بر ۵۹ سنگین‌ترین شکست مرحله مقدماتی بود. اما تیم‌ملی بحرین در بازی بعدی خود قزاقستان را ۱۰۰ تایی کرد (۱۰۱ بر ۷۸) و به‌عنوان تیم دوم به یک‌چهارم نهایی رسید. جاکار سمسون، ستاره این تیم است. مهار این بازیکن امریکایی ۲۰۶ سانتی‌متری کمک بزرگی به تیم‌ملی ما در بازی فردا می‌کند.